

Endnu en genbrugssang

Visen om Pilevænget, skrevet af Olav Sørensen i anledning af Sommerhusforeningen Strandlysts, 25 års jubilæum i 1989

Mel: På Samsø var en pige...

Vi har i dette rige,
en plet så skøn og god.
For olding som for pige,
og dem med barnefod.
Her vi finder lise.
derfor denne vise.
For dig ret at prise:
Pilevængets Sang!

Mange år er gået,
busk og træ blev stor.
Alle har forstået,
skabe pæne boer.
Hyggelige haver,
mangt de fleste laver
Blomst og grønne sager:
Åh, så smukt i flor!

Hus ved hus sig pakker,
på denne stump, af jord.
Skråner under bakke,
ned til Horsens Fjord.
Og når sol vil lande,
vest i fjordens vande.
Må vi alle sande:
Åh, det er så flot!

Tiden hurtigt iler,
når vi kommer her.
Tit til båd vi iler,
nyde fiskevejr.
Med en enkelt "spætte",
går vi hjem så trætte.
Katten kan vi mætte:
Åh, så skønt det var!

"Strandlyst", du er stedet,
bedst i sommersol.
Heller ikke fredet,
med luft fra kuldepol.
Stedet, alle kender,
træffes der med venner.
Længsel ej vi sender:
Tjæreborgske mål!

Gider vi ej daske,
langs med strandens bred.
Kan i vand vi pjaske,
eller sidde ned.
Og så bare nyde,
alle vandets lyde.
Eller se på klyde:
Åh, vi har det godt!

Tur til havnens mole,
alle mand skal ha'.
Det vi godt kan stole,
sker på hver en da'.
Vi kan lide luften,
med lidt havneduften.
Fiskekutters tuften:
Åh, det er så skønt!

Snaptun er ej meget,
på et kort at se.
Du er fiskerlejet,
altid bliv ved det.
Mange har dig fundet,
og så havnen rundet.
Kigget lidt på sundet:
Skønt; det er det skam

Vi samles kan på stranden,
stikke bål i brand.
Hjælper så hinanden,
med en sommersang.
Og mens bålets lue,
endnu er at skue.
Nyder mand og frue:
Hyggen med et glas!

Over huse vajer,
danskens røde flag.
Ofte det dog plejer,
være vimplens sag.
Vi os føler trygge,
ved rødhvide smykke.
Det er vores lykke:
Dannebrog er vort!

Må til slut vi bringe,
ud en skål så stor.
Lad det kraftigt klinge,
for det sted, vi bor.
Og med stemmer gæve,
medens glas vi hæve.
PILEVÆNGET leve:
Og HURRA for det!